

De hierboven besproken techniek is oorspronkelijk bedoeld voor het arrangeren van een vijfstemmig lint, zoals dat o.m. is te horen bij de saxgroep in de arrangementen van Thad Jones. Het spreekt vanzelf, dat de pianist tijdens het spelen geen tijd heeft om cijferreeksen te manipuleren. Om deze techniek op de piano toe te passen, is het daarom zaak om de kwartzetting van het eerste akkoord van vb10 in alle toonsoorten paraat te hebben en het vervolgens met behulp van de cijferreeks – of anderszins – onder de tonen van de pentatonische ladder in alle toonsoorten te oefenen. De volgende stap is het studeren van de reeks akkoorden in gemengde ligging. De onderste toon van wijde ligging komt daarbij een octaaf hoger te staan.

52.10 Zoals gezegd kunnen de akkoorden op een aantal manieren worden gevarieerd, niet alleen door tonen toe te voegen maar ook door deze weg te laten.

Een veel gehoorde zetting is die, waarbij van de kwartzetting uit vb1 de 6, *a*, wordt weggelaten. We horen Em7/-6 zonder kwint. Het akkoord klinkt als een sext-ligging van C met toegevoegde 9, *d*.

Ook dit akkoord kan, om een vollere klank te krijgen, op een aantal manieren worden gevarieerd en gekleurd. Zie vb12.

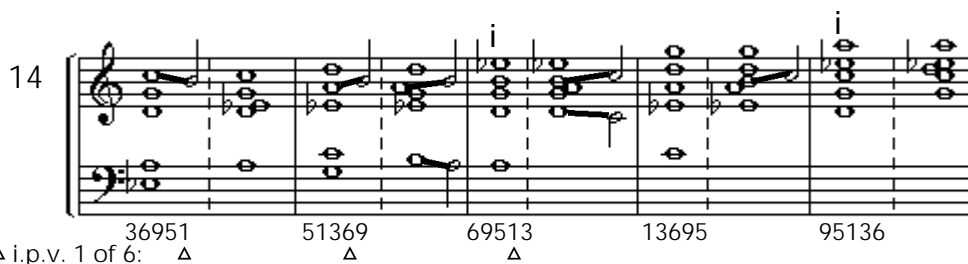
De verlaging van de *e* tot *es* zet de akkoorden in de voorbeelden in mineur.

52.11 Ook de majeur-7 in de onderste stem van vb13 geeft een aantal mogelijkheden tot variëren. Ook in deze zetting kunnen naar behoeven tonen in een andere volgorde worden gezet of worden weggelaten.

52.12 De reeks akkoorden in vb10 en de lintzetting die daarmee kan worden gemaakt, vereist in mineur enige voorzichtigheid. Aangezien in de grondligging in mineur tussen de 3 en de 9 het interval van een grote septiem staat, ontstaat er een kleine none interval tussen die tonen indien de 3 boven de 9 komt te staan. Dit zien we in de wijde ligging waar de 3, *es*, of de 6, *a*, in de lead staat (i in vb14). Bij de gemengde ligging alleen met *es* in de lead.

De akkoorden in vb14 zijn, behoudens hun geslacht (melodisch mineur) identiek met die in vb10. Niet alle octaveringen zijn echter in mineur even gelukkig. De akkoorden gemerkt met *i* zijn door het -9-interval tussen de lead en een van de middenstemmen eigenlijk alleen acceptabel in een doorgaande progressie. Het akkoord in de gemengde ligging met de *d* in de lead klinkt bedeutend beter indien de 6, *a* en de Δ, *b* worden verwisseld. Behoedzaamheid bij de toepassing in mineur is dus geboden.

De reeks Cm/6/9-akkoorden in vb14 kunnen ook geïnterpreteerd worden als dominantseptiemakkoorden op IV in melodisch mineur (F7/9/13). Zie les 54.